

mende har rigtignok ment at bevise det modsatte, men det forekommer mig dog, at man ved en fordomsfri Gennemgang af Stoffet faar det Resultat ud, at Beskatningen ikke kan være videre hemmende for flere af de paagældende Virksomheder —, men for andres Vedkommende vil den være hemmende, hvilket ogsaa Finansministeren har erkendt ved den meget udstrakte Bemyndigelse til Fritagelse, som gives i Lovforslaget. Naar der saa her bliver Tale om, at Finansministeren skal skønne over, om samfundsmæssige Hensyn kræver en Eftergivelse af Afgiften, eller over, om væsentlige Industri- eller Forbrugerinteresser udsættes for at lide Skade ved Beskatningen, eller over, hvorvidt der kan opstaa Fare for, at udenlandsk Konkurrence kan trykke en indenlandsk Fremstilling af Varer, hvoraf Spiritus er en Bestanddel, giver man Finansministeren en Opgave, som jeg synes ikke er misundelsesværdig, fordi det i Virkeligheden bliver et overmaade vanskeligt Skøn at træffe. Og det er heller ikke for Lovgivningsmagten heldigt at give en Lov, der lægger saa vigtige Afgørelser i Administrationens Haand.

Ud fra disse Betragtninger var vort principielle Standpunkt, at vi havde foretrukket at stryge Beskatningen paa teknisk og denatureret Sprit og indvinde det derved tabte Beløb ved en Forhøjelse af Afgiften paa Drikkespiritus. Denne Forhøjelse behøvede ikke at være synderlig betydelig. Efter at vi var enige om at frigive Kogesprit og Belysnings-sprit, og efter at vi var enige om at paalægge Finansministeren — thi det er i Virkeligheden foruden en Bemyndigelse ogsaa et Paalæg — at tage et saa vidtgaende Hensyn til Samfundsinteresser, Forbrugerinteresser, Producentinteresser og Konkurrenceinteresser, kunde det Beløb, der blev Tale om at indvinde ved Beskatning af denatureret og teknisk Sprit, ikke være betydeligere, end at en forholdsvis lille Forøgelse af Afgiften af Drikkespiritus kunde have opvejet det tabte. Men vi vilde være gaaet videre endnu. Vi vilde have foretrukket fuldstændig at give Afkald paa Indtægten ved Afgift af denatureret Sprit og teknisk Sprit, selv om Finansministeren ikke vilde have accepteret en Erstatning derfor. Vi vilde hellere have givet Afkald paa den forholdsvis lille Indtægt, her er Tale om, end komme ind paa alle de Vanskeligheder, som en saa udstrakt Bevillingsmyndighed medfører.

Dette var vort principielle Standpunkt,

men vi kunde ikke gennemføre det, idet Finansministeren ikke alene modsatte sig en Forøgelse af Afgiften paa Drikkespiritus, men ogsaa erklærede, at han ikke kunde modtage Loven, medmindre der blev sat en Afgift paa denatureret og teknisk Sprit. Vi stod altsaa overfor Valget mellem at give Afkald paa Loven i det hele, det vil sige give Afkald paa en Indtægt for Statskassen, som, selv om man lader den denaturerede og den tekniske Sprit ude af Betragtning, kunde beløbe sig til omtrent 8 Mill. Kr., eller at søge opnaaet et Kompromis. Vi valgte da det, som jeg tror efter Statens finansielle Tilstand var det ene forsvarlige, at gaa Kompromisets Vej. Og paa denne Vej mødte vi Finansministeren, der, som det forekommer mig, viste sig meget imødekommende overfor de Synsmaader, vi gjorde gældende, særlig ved at imødekomme os paa det Punkt, som for os var det vigtigste: at frigive Kogespritten og Belysnings-spritten — det ønskede hele Udvalget — og erklære sig villig til at strække sig langt i Hensyntagen overfor Forbruger- og Producentinteresser, som kunde blive krænkede ved den her foreslaaede Afgift. Da Finansministeren strakte sig saa vidt, mente vi at maatte gaa ind paa det Kompromis, som er udtrykt ved Flertallets Betænkning. Men jeg gentager, at vi i og for sig er enige i de principielle Betragtninger, der er gjorte gældende af Mindretallet, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), og at vi kun ud fra de Hensyn, jeg her har nævnt, er gaaet med til det Kompromis, som kunde opnaas.

Foss: Naar jeg har ønsket særlig at motivere min Tilslutning til Lovforslagets § 1 og til Beskatningen af Drikkespritten, er det, fordi jeg ikke helt kan dele den Begejstring, som har fundet et Slags Udtryk i Flertallets Betænkning. Min Tvivl om det hensigtsmæssige og det egentlig rigtige i en saa overordentlig høj Beskatning af en saa som den, der her er Tale om, er blevet bestyrket ved den Holdning, den ærede Finansminister har indtaget. Da Venstre ønskede at fjerne den forøgede Beskatning af teknisk Sprit og denatureret Sprit, modsatte den ærede Finansminister sig dette ud fra den Opfattelse, at en yderligere Beskatning af Drikkesprit ikke vilde være gennemførlig. Det vil altsaa sige, at man allerede er ved en Grænse, som skaber visse Betæneligheder. Et lille Skridt videre, og det hele gaar i Stykker. Jeg syntes i Dag at høre nogen Tilslut-